

SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - -

CORTS CATALANES

L dia 6 de Desembre de 1932 serà un dia gloriós gravat en lletres d'or dintre la història de la Catalunya Nova.

Després de més de dos cents anys d'opressió i lluita sota el pes de la dinastia dels Borbons, Catalunya obre amb tota solemnitat i amb l'adhesió de tots els catalans el seu Parlament que ha de dictar les nostres lleis i ha de fer de la nostra Pàtria un poble ric i culte.

Ja no haurem de suportar més aquells governadors que ens enviaven els governs centralistes, alguns d'ells sense haver ni estat mai a Catalunya i eren autoritzats per a realitzar tota mena de vexacions, escarnint la nostra parla, ultratjant la nostra bandera, empresonant i fent tirotejar les multituds quan eren de catalanistes o de gent que demanava una cosa amb sobrada raó.

El nostre Parlament que ha tingut l'encert d'elegir per a President de Catalunya a Francesc Macià, l'home que n'és més mereixedor, per la seva visió política, pels seus sacrificis, pel seu patriotisme tant vegades posat a prova, per la seva conducta intatxable, farà de Catalunya, com ja ho ha manifestat, el que els catalans vulguin, perquè contra la voluntat d'un poble, cap força no pot oposar-s'hi.

Çal, però, que en aquesta hora històrica hom es doni compte que el Parlament català és per a tots els catalans ja que més o menys tothom hi ha portat el seu gra de sorra, puix pel sol fet de parlar, ja s'ha fet un acte d'afirmació patriòtica.

Tots els catalans sense distinció de matisos, hem de col·laborar perquè les Corts Catalanes tinguin tota la força necessària per a dur a terme la gran tasca que representa la reconstrucció d'un poble que ha viscut tants anys esclavitzat i perseguit en les seves lleis, en les seves tradicions i en la seva parla, perquè dintre poc temps pugui ésser un exemple de pobles lliures i avançats.

¡Salut al primer Parlament de la Catalunya Autònoma!

De les quatre societats que existeixen a la nostra vila, a la única que onejà la bandera catalana el dia de l'obertura de les Corts Catalanes, fou a «La Defensa Agrària», tot i que les altres prengueren també part activa en les eleccions; però es veu que la derrota els va deixar decebutos i només se senten catalanistes quan guanya el seu partit.

El nostre prestigi ancestral

EN el número 17 de BRUM hem llegit dos articles: *A la Selva tenim dos diputats*, i *A tots els fills de la Selva*. El primer vol salvar el prestigi de la nostra vila selvatana que té dos fills a les Corts Constituents de la República Espanyola on han defensat, tal com les circumstàncies i llur prudència els ha requerit, les llibertats de Catalunya. En aquell article es vol, doncs, fer palès el prestigi *actual* de la vila de la Selva pels dos fills seus En Joan Puig i Ferrer i En Ventura Gassol i Rovira. I estem d'acord que és ben remarcable la llur acció i gestació política, malgrat ésser altrament un i altre ben destacats en el camp de la literatura catalana.

L'altre dels dos articles memora un altre selvatà, més conegut a fora que a la mateixa vila. Mossèn Joan Pié i Fraiddella era, també, un excel·lent historiador i paleògraf, però com selvatà era insuperable i gosem dir insuperat.

Però això ho sap i sabia ja tothom de la Selva. Als dos primers, tots els coneixem. Al darrer tots el recordem i tots n'hem sentit parlar.

El que no saben ben bé prou tots els selvatans i el que ignoren molts, és el prestigi ancestral de la vila selvatana en relació als homes notables que infantà. No tothom sap que anys i segles endarrera la vila tingué fills seus diputats i homes públics d'alta vàlua diplomàtica. Deixeu-nos-en dir quelcom d'alguns, quals notes hem trobat disperses en els arxius, o hem arreplegat d'altres fonts historiogràfiques, tot dolent-nos que aquestes dades sien tan minses i incompletes. Els nostres papers, condemnats a seguir un itinerari tan poc estable com el nostre, no sempre són a la nostra mà conjuntament per a llur consulta. De la deficiència d'aquesta nostra informació en té la culpa, doncs, l'oportunitat que al tema donen els dos articles suara al·ludits.

*
**

SIMÓ SALVADOR: Era bisbe de Barcelona i natural de la Selva. Abans havia estat Ardiaca de València i Eugeni IV el creà bisbe de la Seu Barcelonina als 31 d'agost de 1433. Va morir a Roma pel febrer de 1445, i, traslladat a Barcelona, és enterrat a la Capella de la Transfiguració. Fou un dels homes més prestigiosos de Catalunya

en la seva època; prengué activíssima part en les Corts Catalanes manades reunir per la Regina Maria. Les cròniques de l'època fan merescuts elogis d'aquest il·lustre selvatà que fou marçessor parlamentari a la mort de la Regina Violant, muller del rei Joan.

JAUME PALLARÈS: Els abaciologis de Poblet anoten fill de la Selva del Camp, aquest gran abat d'aquell famós Monestir del Cister. El governà dues vegades com abat quadriennal. El temps del seu regisme fou bastant trist per les circumstàncies que l'acompanyaren (1636-1648); però els elogis d'aquest abat són unànims i fervents en tots els cronistes de l'època. L'abat Pallarès havia estat un acèrrim defensor de l'abadiat vitalici. Durant les guerres d'Hongria,—regnat de Ferran el Catòlic, d'Espanya—Jaume Pallarès hi era present.

PAU ALCOBER: Natural de la Selva, cursava Lleis a la Universitat de Cervera quan passaren per allí els Reis En Ferran i Na Josepa Amàlia, en 1828; i en el quadern de composicions d'ofrena que la Universitat presentà a SS. MM. hom hi inclogué un himne seu. Es va doctorar i, morint prestament i jove, frustrà les esperances que d'ell tenia tothom. Els que d'ell parlen l'apel·len poeta i humanista estilitzat; però en el que descollava ingentment era com grandiloqüent orador.

JOAN DE LA CREU BAIGET I PAMIES: Aquest selvatà fou un celebrat guerriller que lluità fermament per les llibertats i independència de la pàtria durant la invasió del francès a les primeries del segle XIX. La seva actuació decidida com coronel i el seu sistema d'atacar eren la paüra i la desfeta de l'exèrcit invasor. La seva gestió és lloada molt intensament pels historiadors que han escrit d'aquells dies de calamitat.

JOSEP BATLLE: Durant la guerra del francès es distingí per les seves actuacions com membre de la Junta Superior del Principat de Catalunya, que era l'orgue directiu de la defensa de Catalunya contra el francès. A l'arxiu municipal hi ha un forn de documents, relacionats amb el Sr. Josep Batlle i interessantíssim per a la història de la guerra apel·lada de la *independència*. ¿Seria aquest *Josep Batlle*

aquell selvatà il·lustre, Llicenciat en lleis que el segle passat ocupà l'alt càrrec de Governador de Tarragona? Ens inclinem a creure que no, malgrat ara no tinguem arguments per a aclarir-ho car no disposem de la documentació requerible.

Però si que, tant el Batlle de la guerra, com el Batlle Governador, són distints d'un altre *Josep Batlle*, advocat i Diputat a les Corts de Madrid, igualment fill de la Selva. Encara, la família Batlle ens ha donat un altre fill, nascut a la Selva, malgrat l'Adolf Alegret l'inclogui en la llista de *Tarragonins il·lustres*, que fou un notable home de ciència, i qual nom ara sentim no recordar.

*
**

La Selva del Camp, ha florit tostemps en llumaneres de ciència. Molts fills li donen llustre actualment. Dels que antany n'hi han donat, hem volgut dir-ne quelcom del que podríem.

I confiem i ens cal maldar per a què el prestigi *ancestral* i *actual* de la nostra vila, sigui també el prestigi esdevenidor de la Selva del Camp.

EUFEMIA FORT.

Música i Teatre

ELS dies 30 de novembre i 1 de desembre, La Selva celebrà la seva Festa Major amb l'animació acostumada de tots els anys. A l'entitat «La Defensa Agrària» hi tenien contractada per la part artística musical, la cobla-orquestra-orquestrina «La Principal de Cassà de la Selva» i pel que fa referència a teatre la companyia còmico-dramàtica dirigida pel primer actor Lluís Carreres.

*
**

En el primer dia hi figurà un concert d'orquestra, que es desenvolupà en la forma següent: la primera peça, va ésser els fragments de la sarsuela «La Dolorosa» del mestre Serrano, força coneguda del nostre públic per haver-la oïda altres vegades; la segona peça, fou els fragments de la popular sarsuela «Luïsa Fernanda» dels mestres Romero i Fernández Shaw—companys del nostre Amadeu Vives, pocs dies ha traspassat.—

En aquest concert hi trobarem a mancar un gust refinat, és a dir, va ésser un concert que no estigué a l'altura d'un dia tan assenyalat com el de la

Festa Major, ja que l'executar com a obra principal de l'audició «Luïsa Fernanda», sols pot ésser acceptable per aquells que són amics de la música lleugera. Amb aixó no volem desmerèixer el valor de «Luïsa Fernanda», perquè com a sarsuela és la que millor s'ha presentat al públic després de l'estrena de «Doña Francisquita», però com a peça de concert el seu valor és quasi nul.

Un concert de Festa Major ha d'ésser a base d'obres de Bach, Beethoven, Chopín, Wagner, Mendelsson, Casals, etc., és a dir, de música selecta i clàssica.

Així com en el concert del primer dia ens deixà un xic decebut, en canvi en el del segon dia, que fou de cobla, hi veiérem una vertadera selecció de composicions nostrades, executades amb tota mestria. Perquè ¿qui és capaç de dir si «La Principal de Cassà de la Selva» és inferior a tal o qual cobla de les que avui es pot considerar com a «principal» de les «principals» que hi ha en les nostres comarques? Nosaltres contestem aquesta pregunta amb la següent resposta: «La Principal de Cassà de la Selva» perteneix a aquest grup de cobles que es disputen el lloc privilegiat, per tal de conquerir el títol de «principal» i que nosaltres no podem destriar-ne una que l'ocupi per les condicions igualitàries en que es troben.

Hem d'adreçar la més afectuosa felicitació a la primera tenora,—al compositor Rossell que tant contribueix a enriquir la nostra bella dansa—, pels seus refileigs com a solista.

* *

La nit del dia 30 es posà en escena «La novícia de Santa Clara» adaptada a l'escena catalana per Salvador Vilaregut. Un drama en tres actes, dividits en nou quadros. És una obra basada sobre una altra de Shakespeare titulada en anglès «Measure for measure».

L'autor ha volgut traçar un argument fort, immovible, rígid i inflexible. La virtut de la novícia Isabel és una de les qualitats més remarcables que ens ofereix l'obra; aquest paper és dels més ben estudiats per l'autor, cosa molt natural per tal d'ésser el lligam de tots els processos que es desenvolupen. Un altre paper, que no arriba a la perfecció de l'anterior, però que ens dóna lliçons avantatjoses, és el de Dalmau de Rocavert, el governant que vol posar en pràctica aquella frase que diu «que el poder transforma els homes», es vesteix

de l'hàbit de caputxí i se'n va al clos d'un convent, deixant al seu lloc el delegat Llimós, per tal d'estar al costat dels governants i governats i comprendre com es regeix al poble i s'administra justícia. El Boniquet, que tanta importància l'autor li dóna, a nosaltres ens va fer l'efecte d'aquests papers còmics que estan tant bé a les comèdies de dicadcs a infants.

L'assumpte que es posa a debat en l'obra, com un pretext, arriba a un extremisme tal, com pel fet d'un adulteri comès per Eudald li val per càstig la pena de mort i això pensant que l'acció és a Barcelona en el segle XVI.

L'obra, com ja hem dit, en el fons té un argument fort; però mirada superficialment, està donada a cops, perquè ¿a què ve a treure cap tant nombre de quadros? No és altra cosa sinó la manca d'enginy de l'adaptador.

També hem dit que està basada en una obra de Shakespeare. Realment, hi ha escenes on es mostra amb tota la seva cruesa el teatre shakespeareà, com aquell exemple del vit de bou quan està penjat i no serveix, en el primer acte; la primera escena del segon acte quan Llimós es troba sol amb aquell estat passional inspirat per la novícia; i sobretot, en aquest mateix acte, al trobar-se a la presó els dos germans, Isabel i Eudald en quant aquest últim busca tots els mitjans que es pugui valdre la seva germana per tal de conservar la vida; és el moment on l'esperit de Shakespeare penetra amb tota claredat i net de tota transmissió en aquesta obra.

I com que parlem de Shakespeare, convé fer un examen d'aquest geni per la relació que guarda amb l'obra que comenten. Fou un gran dramaturg i un gran psicòleg intuïtiu que va estudiar més que ningú el misteri de l'ànima humana. Ens diuen que no era un savi, però sí un geni extraordinari que li va permetre arribar allà on la ciència de la saviduria arribava. I encara més, no és el dramaturg anglès, sinó de totes les nacions i de tots els temps i en un aspecte més limitat, és el fundador del teatre modern universal.

L'execució de l'obra anà a càrrec de la companyia còmico-dramàtica que dirigeix el primer actor Lluís Carreres i que actua al Teatre Principal de Tarragona. Ens fou oferta sense declamació —oh dissort!— que és el defecte més gran de tot actor o actriu.

F. ROIG FERRAN

HIVERNENCA

DIES tristos, que enlloc es veu el blau del cel, els núvols l'amaguen, i un llençol de neu també amaga tota la terra i tot ço que en ella hi ha que doni senyals de vida.

Els rierols han perdut el seu curs perquè el glaç els hi ha barrat el pas. El sol prova de sortir i com avergonyit torna a amagar-se.

Ve la nit quieta i callada, tothom es queda a casa, i a la terra, i als pobles i fins a les cases, es respira quietud, aquell silenci encomana tristesa.

Aquella vetlla respira soledat profunda, i el benestar del llit ens ve a la pensa, únic lloc per esperar el dia amb l'esperança del sol victoriós que ens retorni la llum i l'alegria.

En mig de la nit, en l'estada amorosa, sentim el cantar de l'aigua que sortint afilerada de les canals, cau aplomada en les pedres del carrer ja net de la nevada.

Amb claror esmortuïda va venint una matinada plujosa, del llit estant pensem en el gra que tenim sembrat i refem aquell adagi «any de neu any de Déu», i així el pacient pagès va refent la seva eterna esperança.

El dia va seguint trist i plujós, des de la plaça de Macià, lloc on un pot sentir l'encís de bella miranda, mes jail que la boira ha canviat el paisatge, i no es veu aquell camp verd, ni al final aquella formosa ratlla blava.

Aquell dia totes les xemeneies donen fum abundant que es queda per entristir més el paisatge arrapat per les teulades i n'hi ha que baixa, baixa, fins arribar a terra.

Jo hauria volgut veure el camp net i rentat per la pluja, i sentir aquella tonalitat que dóna el paisatge d'hivern, amb aquell color platejat dels olivers i aquells tons morats de les vinyes i els avellaners, però a tot arreu es veia aquell to gris i enutjós, entristit encara més per la humitat fresca com gel que deixava caure aquella boira que ensenyorida per complet em feia la mirada curta i monòtona.

Era un dia orb de llum, sense una sola esclatxa per on el sol pogués donar-nos el més petit raig d'alegria.

No podent esplaiar la vista amb l'amplada d'aquella atalaia, altres dies tant alegre, vaig anar-me'n a «La Defensa Agrària» convençut de que no era home per resistir la monotonia que donava aquella terra ombrívola i aquell sol de color de plom.

En aquella Societat no es parlava del fred, ni de la collita, com sol ésser costum en un poble tan pagerol com és el nostre, sinó que tothom parlava d'emmotllar la nova Catalunya en les tasques del Parlament català i de les sessions tingudes ja, on es van discutint les actes obtingudes per els diputats de la minoria en la província de

Lleida, i tothom ple de fe i d'esperança creu en el bon resultat que han de donar-nos les noves Corts Catalanes inaugurades en dies que per la llargada de les seves vetlles podran ésser abastament comentades.

Salut i ganes de treballar als representants de la nostra Pàtria.

J. MAR.

Reformes vilatanes

ABANS de començar a escriure en aquesta secció de «Reformes vilatanes» creiem un deure dedicar un record al nostre malaguanyat company de redacció Josep Fortuny i Munné, qui fou el seu creador i entusiasta seguidor.

Tal vegada fou per coincidència de pensar, però també podria ésser que les seves pensades, inspirades sempre en el desig de veure millorada la nostra vila, trobessin ressò en els dirigents de les coses públiques. El cas és que algunes de les seves iniciatives s'han vist realitzades. Recordem ara uns llums de l'Avinguda del 9 de Setembre i Raval de Sant Pere i també els arbres de la Plaça de Macià i de l'esmentada Avinguda.

Recordem també que en un dels seus articles (rememori el lector que tenia la costum de fer dialogar personatges imaginaris) suggeria la conveniència d'instaurar un servei de neteja pública que, adaptat a la modèstia de les possibilitats econòmiques de l'Ajuntament, podria consistir solament en un carro que passés una vegada o dues a la setmana a recollir les escombreries de les cases.

Si bé l'Ajuntament no ha organitzat aquest servei, la pensada no va caure en sac foradat, perquè ha sortit un empresari particular que presta aquest servei pel mòdic preu de 25 cèntims la setmana. Sembla, de moment, que això no tingui cap importància, però al nostre modest entendre en té molta perquè podria ésser l'inici de la tasca sanitària que de cada dia més s'imposa als pobles que volen seguir les corrents modernes.

El faltar a les ordenances municipals no té mai excusa, però no hi ha cap dubte que com més facilitats es donin per a complir-les, menys seran els casos d'infracció i, per tant, un Ajuntament fa molt més bé procurant aquestes facilitats que fent pregons i publicant bans que, per estar la gent tan acostumada a oïr-los com a infringir-los, resulten gairebé inútils.

Per què algunes persones poc respectuoses a les esmentades ordenances llencen les escombreries als camins de sortida del poble? Senzillament: perquè tenen peresa d'arribar-se a la riera a llençar-les. No volem creure de cap manera que hō facin per enlletgir el poble. Posem el cas d'uns vells que no

Resultat de les eleccions de Diputats al primer Parlament de Catalunya, a la nostra vila

NOMS I COGNOMS DELS CANDIDATS	VOTS OBTINGUTS		
	Districte 1. ^r Secció única	Districte 2. ⁿ Secció única	TOTAL
Ventura Gassol i Rovira	228	175	403
Josep M. ^a Casabó i Torras	183	197	380
Josep M. ^a Tallada i Paulí	183	197	380
Manuel Galés i Martínez	213	165	378
Carles Gerhard i Ottenwælder	214	164	378
Salvador Ventosa i Pina	181	197	378
Francesc Farreras i Duran	213	164	377
Antoni Rovira i Virgili	214	163	377
Jaume Simó i Bofarull	210	165	375
Josep Andreu i Abelló	209	165	374
Martí Rouret i Callol	210	163	373
Josep Mullerat i Soldevila	177	195	372
Josep Folch i Folch	208	163	371
Gonçal Ivars i Messeguer	208	161	369
Ricard Guasch i Giménez	175	193	368
Tomàs Caylà i Grau	171	194	365
Miquel S. Cunillera i Rius	203	160	363
Macià Mallol i Bosch	154	168	322
Pere Lloret i Ordeix	151	165	316
Francesc Compte i Galofré	150	166	316
Pau Font de Rubinat	149	164	313
Josep Iglésies i Fort	146	167	313
Albert Talavera i Sabater	53	34	87
Joan Vilanova Montaña	47	34	81
Josep Piñol i Ballester	42	35	77
Francesc Satuè i Navarro	42	34	76
Josep Nofre i Jesús	42	32	74
Manuel Miró i Esplugas	17	5	22
Josep Recasens i Mercadé	22	7	29
Miquel Mestre i Aviñó	13	4	17
Josep Magriñà i Martí	12	4	16
Jaume Albesa i Sans	12	4	16
Domènec Piñana i Homedes	14	4	18
Jordi Arquer i Saltor	11	5	16
Joan Fortuny i Galofré	10	5	15
Daniel Domingo i Montserrat	12	8	20
Antoni Iborra i Ferré	11	7	18
Pau Padró i Cañelles	10	8	18
Francesc Oliva i Bultó	9	7	16
Joaquim Maurin i Julià	10	5	15
Jaume Miravittles i Navarra	9	5	14
Víctor Colomer i Nadal	8	5	13
Mateu Pedret i Boqué	8	5	13
Josep Rebull i Cabrés	8	4	12
Josep Rovira i Martí		1	1

enen mitjans per a pagar serveis, que viuen en un pis i per a no perjudicar la sanitat i la neteja públiques han d'anar a la riera a llençar la brossa.

Veritat, lector, que si et trobessis exercint un càrrec que t'hi obligués, et fóra una gran violència de penyorar a aquells vells, tot i obligant-hi el compliment del càrrec?

No obstant, si sabies que per la modestíssima quantitat de 25 cèntims setmanals hi ha qui els ofereix passar a recollir-los-hi a casa, i malgrat això continuessin no respectant les ordres de la teva autoritat ¿veritat que series, sense escrúpols, rigorós i fins dur en aplicar-los la sanció corresponent?

No et sembla que si hi ha algun desaprensiu que per vici vulgui cometre aquesta falta, el sol fet de saber que hi ha aquest servei l'hi ha de lligar les mans el pensar en la gran vergonya que li faria que es descobrís?

Així, doncs, resulta que el sol fet d'implantar-se aquest servei ja contribueix al compliment de les ordenances.

Essent així, l'Ajuntament ha de posar un gran interès en que l'empresari trobi mitjà de vida en aquesta empresa facilitant-li alguna ocupació addient. Per exemple: encarregar-li que si hi ha alguna cosa de mal veure pel carrer, mentre passa a complir amb els seus abonats, la recolleixi, i per aquest ser-

vei assignar-li una paga modesta. Potser també podria encarregar-se-li la neteja de l'escorxador... en fi, alguna cosa que li complementés la setmanada que es necessita per a viure.

Se'ns podrà dir, tal vegada, que ens posem massa endins insinuant coses que no ens pertoquen, però tenim la disculpa de fer-ho amb la bona intenció de millorar la nostra volguda vila, la qual voldríem veure com un mirall de pobles no amb pretensions de ciutat, sinó com una vila neta, atraient, que fes enveja als pobles rurals de la rodalia. No com una senyoreta maquillada a la moderna amb celles depilades, llavis pintats i vestida a la moda, sinó com una pageseta catalana, modesta, fresca, llampada, amb la cara enrogida amb colors de fruita primaveral, vestida de percal i pisanes, però despedint la sana olor de la bugada de cendra.

I la nostra vila s'hi presta. Compareu-la amb els altres pobles i veureu com compta amb qualitats bàsiques perquè nostre desig sigui una realitat dins de pocs anys, si en el governament de les coses públiques s'hi posen homes joves, valents, que no temin les crítiques sistemàtiques que s'han de saber despreciar en bé dels ideals de renovació i millorament.

ALMOGAVER.

Un llibre que cal llegir

ES un volumet tot xiroi, com tots els que la casa editorial Barcino ens sol donar. Es un llibre suggestiu, com tots els de la *Col·lecció Popular Barcino*, seriat amb el n° 84. S'apel·la «*L'exemple de Txecoslovàquia*» i, prologat pel nostre bon amic Josep M.ª Batista i Roca, és signat per Amadeu Serch.

No tothom sap qui és l'Amadeu Serch.

Alguns saben que és un element benemèrit de la benemèrita *Palestra* catalana. N'és un dels dirigents més entusiastes d'aquesta múltiple activitat cultural-patriòtica que està organitzada amb el nom genèric de *Palestra*, més a més en ço que es refereix a escultisme i excursionisme.

Jove, i empeltat de la joventut de mestre Josep M.ª Batista i Roca que mai serà senecte, En Serch ha fet bona tasca amb la redacció del llibret que hem mentat.

De mà mestra és la descripció que fa dels aspectes més interessants de la

jove i model república dels Txecs. Delinea perfectament els trets més sortints de l'ànima txecoslovaca i rememora, enc que lleugera, però concisa i clarament, tot el procés de la lluita sostinguda per assolir la independència.

En els moments que viu Catalunya és d'una gran i indiscutible exemplaritat tot aquest procés d'independència del poble Txec. Té moltíssims punts de contacte amb el procés i problema nacional de Catalunya i la tasca del seu plet de llibertat pot ésser un patró del totjust començat plet d'independència.

Catalunya té un estatut que li facilita moltes llibertats, més o menys controlades, encara, per l'Estat Espanyol. Això vol dir que Catalunya no és lliure.

Txecoslovàquia, del 1918 ençà, té una amplíssima independència, absoluta i incontrolada per cap altre poble ni potència del món. I cal remarcar que els drets del poble txec al regisme lliure no eren pas majors que els drets que té Catalunya.

Txecoslovàquia, a les primeries de

la centúria passada s'adonà de la seva inconfusible personalitat. En 1861 obtenien una petita autonomia municipal. Una tasca formidable s'hagué d'anar desplegant per a sacudir-se l'influència de l'Imperi alemany. Una catàstrofe mundial—la guerra europea 1914-18,—féu aparèixer l'aurora de l'alliberament, i en plena guerra Masaryk presideix el Consell Nacional dels Txecs a París, que lluita ferm i aconsegueix ésser reconegut per les potències de la gran guerra.

A París mateix, i pel mateix Masaryk i Consell, és proclamada la República Txecoslovaca el 14 d'octubre de 1918, els quals arribats a Praga la proclamen allí quatre dies més tard i en presideixen el Govern.

Tot això ens alligona del què pot fer, i, diríem, deu fer Catalunya. La nostra llibertat anirà venint pels seus passos comptats, com la dels Txecs; però cal palesar que a Txecoslovàquia això fou possible perquè el poble tenia una gran consciència nacional que avui, per dissort, molts catalans ben lluny de tenir.

¿Com va operar-se el fet a Txecoslovàquia? ¿Com podria operar-se a Catalunya?

L'Amadeu Serch ens ho recompta. A Txecoslovàquia hi ha una organització de joventuts conegudes per *Sòkols*. Veus ací el mitjà de què Miroslav Tyrš s'aprofità per infiltrar la consciència nacional al poble txec. Els *sòkols* disciplinats i esdevinguts una organització potent, han estat la base de Masaryk per a bastir l'edifici de la nacionalitat. I els *sòkols*, organització física, ha estat una escola de formació patriòtica i el suport d'una nació que, precisament per això, esta cridada a ésser de les més fortes del món.

És el que ha de fer Catalunya, i aquesta finalitat pretenen l'autor i l'editor.

És un llibre que cal llegir, que el català deu llegir i fer llegir. La part històrica és una memoració constant de la nostra llarga esclavitut; canviant els noms és la història de la llibertat de Catalunya, amb la sola diferència que els Txecoslovacs ja fa 14 anys que són lliberats, i els catalans totjust besllumem l'inici de la nostra llibertat.

Més que retenir un nom i un llibre, cal que retinguem viva l'exemplaritat del poble txec. Aquell exemple que, magistralment, ens exposa el bon patriota Amadeu Serch, un jove tot neguitós de la llibertat de Catalunya.

A. S. COGUL.

VIDA MUNICIPAL

EXTRACTE DE LES SESSIONS DE L'AJUNTAMENT

Sessió del 26 d'Octubre

En virtut d'un escrit de la Secció de quintes del Districte 8.e de Barcelona, s'acorda eliminar de l'allistament d'aquest municipi, el minyó Frederic Platard Ollé.

S'acorda desestimar una instància presentada pel veí Josep Masdeu Barberà, sol·licitant que es deixi d'aplicar-se-li l'arbitri municipal sobre la venda de peix, tota vegada que dit arbitri està emparat per l'apartat L) de l'article 368 del vigent Estatut Municipal.

Havent manifestat el veí Sr. Miquel Batlle que uns veïns de la seva propietat de la carretera vella de Reus li havien desfet una paret, sentint-se per aquest motiu perjudicat en els seus interessos i havent demanat dit senyor la intervenció de l'Ajuntament en aquest afer a fi d'arranjar-lo amistosament, s'acorda comissionar al regidor Sr. Vallverdú, perquè junt amb el Sr. Batlle i els veïns afectats es personin sobre el terreny i gestionin aquesta qüestió procurant resoldre-la en bé de tots.

S'aprova un compte de 16 pesetes presentat pel regidor Sr. Vallverdú corresponent a un viatge a Tarragona efectuat amb el Secretari de la Corporació, per tal de visitar l'Inspector provincial d'Instrucció pública per a gestionar la permuta dels locals escolars.

Donat compte per l'esmentat regidor Sr. Vallverdú del resultat de les gestions per a portar a terme la referida permuta, s'acorda tramitar l'oportú expedient.

S'aprova un compte de 1450 pesetes del Sr. Miquel Batlle i un altre de Juli Peris, de Barcelona, de 25 pesetes corresponent a una corona que per acord de l'Ajuntament fou diposada al peu del monument a Rafael de Casanova l'11 de Setembre propassat.

En virtut d'una petició verbal de les Sres. estranjeres d'aquesta vila, s'acorda donar el consentiment de la Corporació per al tancament de tres establiments des de la una a les tres de la tarda i a les nou del vespre durant els mesos d'Octubre, Novembre, Desembre, Gener i Febrer i de la una a les tres de la tarda i a les deu de la nit els restants mesos de l'any.

S'acorda procedir a la recollida de les pedres volanderes del Carrer Major i Plaça de la República.

Sessió del 2 de Novembre

S'acorda anunciar al veïnat la cobrança de contribucions pels dies 21, 22, 23 i 24 del corrent.

S'assabenta la Corporació de la dimissió de l'Alcalde Sr. Genius i s'acorda que s'encarregui accidentalment de l'Alcaldia el primer Tinent d'Alcalde Sr. Tarrech.

Dodada compte pel Secretari d'una petició verbal de la mestressa senyora Puig i del mestre Sr. Miserachs, interessant la primera l'arranjament de la comuna de l'escola, col·locació de vidres a les finestres, dotar-la d'un rellotge i d'enllumenat elèctric; i el segon l'arranjament també de la comuna, que l'enllumenat elèctric de l'escola, sigui pagat pel Municipi i el blanqueig del local escolar, s'acorda:

Participar a la Sra. Puig que el rellotge no pot córrer a càrrec del pressupost municipal, per quant pertany a l'escolar; que els vidres seran col·locats en breu; que es procedirà a la reparació de la comuna si efectivament el seu estat ho reclama, així com estudiar la instal·lació elèctrica en dita escola.

Participar al Sr. Miserachs que no procedeix pagar-li el Municipi el fluid elèctric, que l'arranjament de la comuna s'interessara del propietari del local, i que el blanqueig es realitzarà en època de vacances a l'objecte de no perdre dies de classe.

S'aproven tres relacions de jornals i diverses factures.

S'acorda accedir a la petició del Sr. Regidor d'aquesta vila interessant se li cedixin dues creus del cementiri retirades amb motiu de la sanitatització d'aquest; autoritzar lo perquè les retiri quan ho cregui convenient.

Sessió del dia 9

En virtut d'un ofici de l'Alcaldia de Reus, s'acorda eliminar de l'allistament d'aquest Municipi el minyó Manuel Vidal Serrà.

S'aproven diversos comptes.

Sessió del dia 17

2.ª convocatòria

S'acorda assabentar al veïnat ha-

ver-se prorrogat fins el 30 del corrent el període de recaptació voluntària de cèdules personals.

S'acorda el pagament de diverses factures.

Sessió del dia 25

2.ª convocatòria

En virtut d'un ofici de l'Alcaldia de Reus, s'acorda eliminar de l'allistament el minyó Gaspar Blanchart.

Es procedeix a la reforma del cartipàs municipal amb motiu de la dimissió de l'Alcalde Sr. Genius, i després de les oportunes votacions, resulta elegit pel càrrec d'Alcalde el Sr. Josep M.ª Tarrech Masdeu, i pel de primer Tinent d'Alcalde el Sr. Josep Segarra Plana.

S'aproven diverses factures i comptes presentats.

S'acorda celebrar les sessions ordinàries a les vuit del vespre.

Sessió del 2 de Desembre

2.ª convocatòria

Havent estat aprovat per la Superioritat l'expedient de la permuta dels locals escolars, s'acorda passar ofici a la mestressa Sra. Puig, interessant-li tingui el local escola obert el diumenge dia 4, a les 11 del matí, a l'objecte d'ésser inspeccionat per un mestre d'obres, per tal d'efectuar hi algunes reparacions interessades pel Consell local; i que també el tingui obert el dia 5, a les 9 del matí, per tal de fer el trasllat del material a l'altre local escolar.

S'acorda retirar a l'advocat senyor Miró Espigas la representació d'aquest Ajuntament en l'afet responsabilitats i nomenar dita representació a l'advocat de Reus Sr. Andreu A. Belló.

S'aproven diverses factures.

LIBRERIA NACIONAL I ESTADONENA

DOMENI FARRA

Aquest Diccionari de la Llengua Catalana de Pompeu Fabra, és la publicació capital que esperàvem tots els Catalans

Aquest Diccionari consistirà de 20 a 25 fascicles que es publicaran quinzenalment. Cada fascicle de tamany 14x20 cm., tindrà unes 100 pàgines de text i podrà adquirir-se únicament per subscripció al preu de 2000 pes.

El preu de l'obra, un cop acabada, serà superior al total de la subscripció.

Dirigiu les subscripcions a:

LIBRERIA NACIONAL I ESTADONENA - Daval
Santia Anna, 20 Telèfon 419 A DEUS

El dia de l'obertura del Parlament Català veírem molts balcons endomassats amb l'enseya barrada. Fou objecte de molts comentaris el fet de que en les cases del President i Secretari de la Lliga a la nostra vila, no s'hi vegegés domàs de cap mena

Noticiari

A tots els nostres col·laboradors, subscriptors, anunciants i lectors, desitgem unes felicíssimes festes de Nadal i un bon Any Nou.

Fa poc ha mort la bondadosa i caritativa senyora Maria Hortet i Blanc, esposa de l'acabat propietari Joan M.^o Ferrater i Puig. Ha estat per tot el poble molt sentida la seva mort, car amb la seva amabilitat havia conquerit l'estima de tothom que la tractà.

Ademés poseïa la gran virtut de la caritat i no sabia veure una persona necessitada que ella directa o indirectament no la socorrés.

Havia cursat el professorat de piano i quan jove, havia executat les més difícils composicions. Reposi en pau la dona de vida exemplar.

Des de aquestes columnes ratifiquem al Sr. Ferrater, fills Joan i Abel, i família tota, l'expressió del nostre més sentit condol.

La Junta de la Biblioteca de «La Defensa Agrària» ens prega fem públic el seu agraïment vers els Srs. J. F. Rafols de Barcelona i Dr. Rafel Bassetini de Tarragona pels donatius de llibres que galantment han fet a aquella entitat.

«La Defensa Agrària» fou la única entitat de la vila que celebrà la festa

de l'obertura del Parlament de Catalunya.

La vigília, un grup de catalanistes de la mentada entitat anà a repicar les campanes del cloquer de la vila en senyal de joia i a la matinada de l'endemà ho feren els empleats municipals, i a la nit hi hagué audició de sardanes que executà la cobla «La Selvenca».

Remarquem amb joia que malgrat la precipitació amb què es determinà la festa, hi hagué concurrència molt numerosa, que no era d'esperar. Això ens demostra que no han estat estèrils les propagandes fetes per a desvetllar el sentit catalanista, que tant temps fou cohibit en nostra vila.

El nostre bon amic Jacint Felip, president de «La Defensa Agrària», ha vist enriquida la seva llar amb el naixement d'un hereu molt robust.

Seguint la tradició familiar ha estat batejat amb el nom de Jacint. L'enhorabona als pares i avis.

—També hem de felicitar al nostre subscriptor Isidre Fonts i família que ha batejat una formosa nena donant-li el nom de Dolors.

Que es faci ben gran i se'n vegin moltes alegries.

PER a adquirir material elèctric a bon preu, així com també motors, dinamos i aparells de ràdio, visiteu la casa

JOSEP LOZANO
CARRER FORTLNY
(abans Monierols) **REUS**

Ens diuen que dintre poc retornarà a la vila el nostre amic Josep Ferré Sardà, que ha passat una llarga temporada a l'Hospital de Tarragona.

—També està en franca convalescència el cafeter de «La Defensa Agrària» Joan Badia que es troba també hospitalitzat en el mateix establiment.

No cal dir com ens alegra poder donar aquestes bones noves.

El dia de la Puríssima, a la tarda, la companyia dramàtica de Pepeta Fornés posà en escena l'obra de Josep M.^o Segarra «Les llàgrimes d'Angelina».

Fou un representació perfecta i so-

bretot els protagonistes Sreta. Fornés i Sreta. Gómez posaren de relleu llurs qualitats d'artistes de primera categoria.

Hem tingut l'alegria de saludar al nostre bon amic Josep Antoni Fonts Cogul qui es troba ja quasi guarit de la llarga enfermetat que ha sofert.

Ha estat demanada la mà de la senyoreta Dolors Fonts Aymamí pel nostre amic Josep Tarrech Vidal fill primogènit de l'Alcalde de la nostra Vila.

EL Sr. Aimador Claramunt de la Sastreria NOVA-YORK de Reus, vindrà cada dijous i dissabte a prendre mides i fer proves.

Per vestir elegant i econòmic, vestiu-vos a la

Sastreria Nova-York

Durant aquests dies hem vist passar muntanyencs oferint en venda uns bons cistells de rovellons més vermells i frescos que en plena temporada. Això ha fet que molts aficionats a la recerca d'aquests vegetals s'enfilessin muntanya amunt per a veure si els afavoria la sort, encara que alguns retornaren amb el cistell buit i la cara llarga.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC DES DEL N.º 17.—Naixements:

Josep Pasqual Labarta, Salvador Cabré Masdeu, Magí Fonts Arbós, Miquel Sugranyes Barberà, Francesc Rosich Gasull, Salvador Camafort Baiget, Josep Ferré Fort, Maria Ollé Miró, Assumpció Masdeu Agustench, Jacint Felip Fortuny, Maria Dolors Ciurana Masdeu i Dolors Fonts Masdeu.

Defuncions:

Josep Ferré Sales, Josep Fortuny Monné, Agustí Fortuny Rabassa, Francisca Giralt Solanes, Maria Hortet Blanes, Lleó Sauret Jacques Delapèche.

Maridatges:

Ramon Figuerola amb Teresa Garriga Robert, Pere Cavallé Masdeu amb Teresa Masdeu Poblet, Salvador Arnau Altés amb Conxita Felip Cogul.

JOSEP ESCUDÉ

ADVOCAT

HA TRASLLADAT EL SEU DESPATX AL

CARRER DE JESÚS, 3, PRAL., 2."

REUS

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Sant Andreu

Domiciliat en el local de "La Defensa Agrària"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premses hidràuliques de propietat Elaboració i venda d'oli d'oliva

CAIXA D'ESTALVIS

Rendiment a compte corrent	.	.	3	per cent
" per semestre	.	.	4	" "
" anyal.	.	.	5	" "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP (Tarragona)

IGNASI CABRÉ

SERRALLER - MECANIC

Construccions i reparacions de sinies i motors
Instal·lacions de motors-bomba i tuberies per
a conduccions d'aigua

MAJOR, 21

SELVA DEL CAMP